

ברוך הוא, והוא אומר לו שביאי עדים. והוא מביא לשמש עמו. הולך להביא הלבנה, והיא מתכסה. באיזה מקום מתכסית? אלא עולה למקום שהוא שנאמר בו במכסה ממך אל תחקר, לפי ש לו על בניה.

וזהו שאמר הפסוק, תקעו בחדש שופר בכנסת ליום חגנו. למקום שבו עולה השכינה, שנאמר בו ובמכסה ממך אל תחקר. וחסאים בכסוי, שם צריך לדון בינו לבין קונו. ועברות בגלוי שעשה אותם, נאמר (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח. שהשכינה מצד הפתח היא עולם הנעלם, ובארוה בעלי המשנה שצריך אדם לחבר אותה למקום שהוא. בזמן שהוא מגיע זמן הרחמים ועובר הדין. ומשום זה לחברו אמר לזכות אותו בעדותו, אבל לרשע אין מזכין לו.

ועוד, הקדוש ברוך הוא ושכינתו עדים על האדם, זהו שכתוב (דברים ל) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. את השמים - אותו שנאמר בו (מלכים א ח) ואת השמים ואת הארץ - אותו שנאמר בו (ישעיה סו) והארץ הדם וגלי. ועוד, שני עדים - העמוד האמצעי וצדיק. והם אותיות ע"ד משמע אחד. ע"ד - מברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת. זה סמאל, מת מעקרו, (במדבר יג) וישאהו במוט בשנים. לא יומת על פי עד אחד, שלא יהיה לו חלק באל אחד.

בי יקום עד חמס באיש וגו' ודרשו השפטים היטב וגו',

עמיה. אזל למייתי סיהרא, והיא מתכפא. באן אתר מתכפסת. אלא סליקת, לההוא אתר, דאתמר ביה במכסה ממך אל תחקר, לפייסא ליה על בנהא.

והאי הוא דאמר קרא, תקעו בחדש שופר בכנסת ליום חגנו. לאתר דביה סליקת שכינתא, דאתמר ביה ובמכסה ממך אל תחקר. וחובין באתכפייא, תמן צריך למידן בינו לבין קונו. וחובין באתגלייא דעבד לון, אתמר (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח. דשכינתא מסטרא דכתר איהי עלמא דאתכפייא, ואוקמוה מארי מתניתין, דצריך בר נש לחברא לה לההוא אתרא. בההוא זמנא מטי זמנא דרחמי, ואעבר דינא. ובגין דא לחבריה אמר לזכאה ליה בעדותיה, אבל לרשע אין מזכין לו.

ועוד, קדשא בריך הוא ושכינתיה סהדין על בר נש, הדא הוא דכתיב, (דברים ל) העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ. את השמים, ההוא דאתמר ביה (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים. ואת הארץ, ההוא דאתמר בה (ישעיה סו) והארץ הדום וגלי. ועוד, תרין סהדין: עמודא דאמצעיתא, וצדיק. ואינון ע"ד, מן שמ"ע אחד. עד, מן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת, דא סמאל, מת מעקרו (במדבר יג) וישאהו במוט בשנים. לא יומת על פי עד אחד, דלא יהא ליה חולקא באל אחד.

בי יקום עד חמס באיש וגו' ודרשו השפטים היטב וגו', ועשיתם לו כאשר זמם וגו'. פקודא דא לדרוש ולחקר העדים בז' ועשיתם לו כאשר זמם וגו'. מצוה זו לדרש ולחקר העדים בשבע תקירות קדם שידון לו בענש